

www.e-rara.ch

**Demosthenis Oratorum Graeciae principis Opera, quae ad nostram
aetatem pervenerunt, omnia**

Demosthenes

Basileae, [1549]

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-93319>

[Demosthenis Oratio De Rhodiorum Libertate.]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

Barbarum nō
metuendum.

Artificiosa de
hortatio, ne
Græci Persa-
rū amicitiam
expetant.

Redit ad pri-
mam propo-
sitionem, et de-
hortatur ab in-
ferendo bello.

Peroratio.

stent à Græcis. Ego igitur existimo, hunc ordinem æquitatis, & cum hoc ordine coniunctos, tum proditoribus, tum Barbaris fore uniuersis superiores. Quare neque immodicè formidandum, neque committendum esse censeo, ut priores bellum inferamus. Ac ne cæterorum quidem Græcorum ulli meritò bellum hoc formidini esse uideo. Nam quis eorum ignorat, se, dum illum communem hostem ducentes, inter se consenserūt, magnis opibus floruisse: postquam autem eius amicitia freti, de priuatis controuersijs inter se contenderunt, tot mala esse perpeffos, quot, si quis eos deuouere uellet, uix reperisset? Quem igitur Fortuna & dii, & amicum inutilem, & hostem esse conducibilem declarant, eum nos formidamus? Nequaquam: sed ne faciamus iniuriam, nostra causa, & propter cæterorum Græcorum turbas & diffidentiam. Nam si concorditer, adiuuantibus omnibus, solum illum inuadere liceret: ne iniuriā quidem illi à nobis fieri putarem. Sed cum se res aliter habeat, cauendum censeo, ne ansam regi præbeamus, ut iuris cæterorum Græcorum arbiter esse studeat. Quiescentibus enim uobis suspectus esset, si quid tale moliret. Sin priores bellum moueritis, haud iniuriā uidebit propter uestras inimicitias, aliorum expetere amicitiam. Ne igitur arguere uelitis, quā corruptus sit Græciæ status, conuocandis eis cum non persuadebitis, & gerēdo bello cum non poteritis: sed quieti estote, & imperterriti, & instructi: & nunciari de uobis regi uelitis, non quidem certè æstuare omnes Græcos, aut metuere, aut tumultuari, & Athenienses. Longè certè aliter se rem habere. Atque adeò nisi apud Græcos æquè turpe haberetur mentiri & peierare, ut apud illum præclarum: iam pridem uos in illum fuisse impetum facturos. nunc id uos nequaquam facturos uestrapte causa: sed omnes precari deos, ut eadem ipse amentia corripiatur, qua olim maiores eius. Atque hæc si considerare in animum induxerit, uos non negligenter consuluisse uobis, inueniet. Neque enim ignorat, è bellis cum suis maioribus gestis, urbem magnam et felicem esse factam: ex ocio autem quod ante illa tempora egit, nulla Græcarum urbium tanto fuisse, quanto nunc, superiorem. Quin Græcos etiam uidet pacificatorem requirere uel uolentem, uel inuitum. Eum uerò semetipsum eis fore intelligit, si bellum mouerit. Quare ea quæ è nuncijs audiet, ei & nota & credibilia erunt. Ne uerò, Athenienses, prolixitate orationis uobis nimis sim molestus, capitib. mei consilij expositis, descendam. Instrui uos & contra presentes hostes iubeo: & propulsari etiam Regem, & omnes si uos laceffere instituerint, ijs copijs oportere censeo: nullius aut iniqui uel facti dicti uel esse autores. Demus operam, ut facta nostra digna sint maioribus, non pro concione habitæ orationes. Quæ si feceritis, & uobis ipsis, & contrarium suadentibus utilia facietis. Nam tum illis nō irascemini: quod fieret, si nūc impingeretis.

LIBANII ARGUMENTVM ORATIONIS
de libertate Rhodiorum.

Bellum, quod sociale dictum fuit, susceperunt aduersus Athenienses Chij & Rhodij & Byzantij, qui quidem illis prius paruerant, tunc uerò societatem contra Athenienses inter se fecerant. Cum autem Rhodij Cariæ vicini essent, se apud Mausolum eius provinciae præfectum, gratia ualere putabant. Is paulatim

tim apud eos, fide sibi conciliata, insidias populo comparauit: & libertate Rhodij erepta, paucorum è potentioribus seruituti urbem subiecit. Suadet igitur Demosthenes, eam rem non esse negligendam, sed iuuandum esse populum Rhodiorum: quòd è re sit Atheniensium, ut urbes populari pareant imperio. Esi autem, inquit, Rhodij uos læserunt: tamen uobis & honestum & usitatum est, eos etiam Græcos, qui uos nonnihil offenderunt, liberare, atque delinquentibus in Rempub. ignoscere.

ALIVD CUIVS DAM, QVI NON nominatur.

Atheniensium societatem coluerunt olim Insulares, & maritimæ oræ accolæ, Byzantium usque. sed tandem defecerunt, bellumq; gesserunt cum Atheniensibus. quod bellum cum diu duraret, coacti sunt Athenienses his conditionibus facere cum illis pacem, ut eos suo iure uiuere, & liberos esse paterentur. Post, de sententia Regis Persarum, iuuante Artemisia Rhodiorum locupletes, populus à potentibus oppressus, confugit ad urbem Atheniensium, pro libertate restituenda supplicans. Demosthenes opem ferendam censet populo Rhodiorum. Si quis autem alius molestus bello sociali Atheniensibus fuerat, & ad defectionem ceteros impulerat, Rhodiorum certè populum in primis eum fuisse constabat. Quapropter ei uehementer irata urbs uidebatur. Ardua igitur est suasori oratio, defendenti homines qui & defecerant, & urbem multis cladibus affecerant. Neq; uerò hoc solum oratori incommodat, sed etiam Regis Persarum metus. Videbatur enim neq; paruum, neque tutum esse, laessere Regem, Insula per diuites penè potitum. Horum igitur utrique firmissima duo opponit: Rhodiorum perfidiæ, urbis magnanimitatem, & Græcis oppressis opitulandi consuetudinem: unde, si hoc fecerint, omnes ad ipsos respecturi sint. Formidini autem Regis, iusticiam & facultatem, et tertio loco utilitatem opposuit. Facultatem, quòd Rege in Aegypto aduersa fortuna utente & succumbente, neq; Artemisia sit latura opem paucis illis Rhodi dominantibus, neque ipse Rex. Iusticiam, quòd Rex ea quæ ad se nihil attineant, non sit uendicaturus, quum & Græci sint Rhodij, & regni Persici nulla parte contineantur. Utilitatem, quòd ne conuiuendū quidē sit, tamen si Rex uendicet sibi Rhodios. Id enim argumento fore, non modò Rhodi, sed totius etiam Græciæ dominatum eum affectare. Arbitror oportere uos) Hoc ingressu ostendit, quàm causæ diffidat. Neq; enim confidenter patrocinari potest hominibus, qui multis & magnis iniurijs affecisse rempub. uidebantur. Proxime autem sequente exordij sententia occupat auditorem, & efficere studet, ut is se consilio uelle obtemperare fateatur. Ipsum igitur principium duabus sententijs constat, quibus petit, ut & aures dicenti præbeant, & orationi pareant simul, & rem gerant.

Argumentū hoc è Scholijs, deprauatissimis illis quidem, huc translātū est.

DEMOSTHENIS DE RHODIORVM

LIBERTATE ORATIO, HIERONYMO Vuolsio interprete.

ARBITROR oportere uos, Atheinenses, tantis de rebus deliberantes, dare liberè dicendi potestatem unicuique consulentium. Ego uerò non putauī unquam difficile, docere uos quæ optima factu sint (ut enim simpliciter dicam, omnes ea iam antè cognita habere mihi uidemini) sed persuadere, ut ea exequamini. Nam cum probatum

Insinuatōe petit audientia.

Persuadere difficilius est, quàm docere.

aliquid decretumq; est, tantundem ab agēdo abest, quantum antequam decerneretur. Est autem illud unum ex eorum numero, propter quæ dijs immortalibus agendas à uobis esse gratias existimo, quod qui non ita olim suapte petulantia impulsī, uos bello petierunt, nūc in uobis solis spem suæ salutis habent. Ac gratulatione digna est præsens occasio. Quasi rectè utemini, fiet, ut eorum qui nostram urbem calumniantur, maledicta, re ipsa & cum bona fama refutetis. Questi enim sunt sibi nos insidiari, Chij, Byzantij & Rhodij, proptereaq; coniunctis uiribus postremū hoc bellum nobis intulerunt. Apparebit autem, Mausolum, qui dux et autor eius rei fuit, dum se amicum esse Rhodiorum simulat, libertatem eis eripuisse: Chios et Byzantios, à quibus in societatem adscripti fuerant, cladi-

Rhodiorū calamitatem pro futuram Atheinensibus.

bus eorum non succurrisse: uos, quos metuebant, solos omnium, salutem eorum defendisse. Quæ cum conspiciuntur ab omnibus, efficietis, ut omnes plebei in ciuitatibus amicitiam uestram incolumitatis suæ tanquam tesseram esse iudicent. Neque uerò uobis ullum maius bonum offerri queat, quàm si omnes ultrò beneuolentia uos, absque ulla suspitione prosequantur. Minor autem, cum eosdem uideo suadere ciuitati, ut pro defensione Aegyptiorum, Persarum regi aduersetur: in causa Rhodii populi eundem illum hominem formidare, cum hos esse Græcos sciant omnes, illos ad illius imperium pertinere. Opinor autem meminisse uestrum quosdam, cum de regio negotio deliberaretur, me pro concione monuisse primum, ac (nisi fallor) solum etiam, aut certe cum altero, uideri mihi sapienter uos esse facturos, si causam instructionis non inimicitias, quæ cum eo intercederent, prætenderetis, sed si & aduersus præsentis hostes uos pararetis: & illum etiam, si uos laceßere institueret, ulcisceremini. Neque uerò ego cum hæc dixissem uobis, non rectè dicere sum uisus: sed uobis etiam eadem placuerunt. Quod igitur nunc dicam, id orationi tum habitæ consentaneum erit. Ego, si Rex me illic degentem, in consilium adhiberet, idem ei suaderem quod uobis, ut pro sua ditione bellum gereret, si quis aduersaretur Græcorum: quæ uerò nihil ad eum attinerent, eorum dominatum uti prorsus non uendicaret. Quod si omnino decreuistis, Athenienses, quicquid Rex occuparit, anteuertendis & decipiendis oppidorum magistratibus, concedere: non rectè decreuistis, ut ego iudico. Sin, tuendæ iusticiæ causa & bella gerenda, si sit opus, et quiduis perpetiendum esse putabitis: primum, tanto minus hoc necesse uobis erit, quanto constantius ita sentietis: deinde consilium & iudicium uestrum probabitur. Iam neque me quicquam noui dicere, qui libertatem Rhodijs restitui iubeam: neque uos, si nihil ausculetis, facturos, ut sciatis: rem quandam quæ & facta est, & pro fuit, uobis in memoriam reuocabo. Vos Timotheum aliquando cum imperio misistis, Athenienses, opem laturum Ariobarzani, ad decretum hac adiecta clausula, ne foedus factum cum Rege uiolaret. Cum autem ille uideret Ariobarzanem palam descivisse à Rege, Samum autem præsidio teneri à Cyprothemide, quem Tigranes Regis præfectus eo collocarat: ut illi opem ferendam esse non statuit, ita hanc obsidione cinxit, auxilioque suo liberauit. Nec in hunc usque diem bellum propterea uobis illatum est. Nemo enim est qui pari contentione & rapinas & opes suas proprias defendat. Sed pro his quæ de proprijs auferuntur, omnes summa ui pugnāt: de finibus autem propagandis, opibusque augendis, non item. Appetunt illi quidem aliena, si nemo prohibeat: sin obsistitur, se ab his qui aduersari sunt, læsos esse non putant. Illud autem, quod Artemisia, ubi nostra urbs iam negotium suscepit, ne aduersatura quidem sit, paucis auditis, considerate, rectè ne ego sic statuam, an secus. Equidem existimo, si Regi omnia quæ instituit, in Aegypto feliciter succederent, Artemisiam ualde daturam fuisse operam, ut Rhodum ei traderet, non tam ex beneuolentia erga Regem, quam ut, si ille prope ipsam uersaretur, magno beneficio sibi eum obligaret, summaque beneuolentia deuinciret. Postquam uerò ita cum

eo agitur, ut dicitur, suisque conatibus frustratus est: existimare, id quod res est, insulam hanc in praesentia Regi ad nihil aliud esse utilem, sed uelut arcem esse regni sui, ne quid ipsa noui moliat. Quare mihi quidem uidetur, malle ut uos eam teneatis, à se palam non traditam, quam ut Rex ea potiatur, imò ne adiuturam quidem puto: aut, tametsi hoc fecerit, se-
 gniter & obiter facturam. Nam de rege, scire me quid is facturum sit, haud equidem affirmarim: sed è rep. esse, uti iam cognoscatur, utrum ille Rhodiorum urbem sibi uendicaturus sit, an non, id ego affirmarim. Nam si eam sibi uendicarit, non de Rhodijs solum, sed de uobis ipsis, atque adeò de Græcis omnibus, erit deliberandum. Quod si per semetipsos tenerent urbem, qui nunc in ea sunt Rhodij, non censerem eorum defensionem suscipiendam, tametsi uobis omnia se facturos pollicerentur: quippe quos uideam, primum ut popularem statum euerterent, quosdam sibi ciues adiunxisse: ac re iam confecta, eosdem eiecisse. Cum igitur neutris fidem seruauint, nec uobis eos firmos fore socios putarem. Atque hæc nunquam dixissem, si ea soli Rhodiorum populo prodesse putarem. Neque enim uel publicum uel priuatum cum ullo eorum hospitium mihi est. Ac tametsi horum utrumque esset, non hæc dicerem, nisi è re uestra esse crederem. Nam Rhodijs (si tamen hæc à defensore salutis eorum dici fas est) ista accidisse gaudeo, qui dum ius uestrum uobis negant, suam libertatem perdidit: cumque licuisset eis societatem æquo iure cum Græcis & uobiscum, qui illis antecellitis, colere, Barbaris & seruis, quos in arces recepere, seruiunt. Ac parum abest quin dicam: Si uos eos iuuabitis, hoc illis etiam profuisse. Nam secundis rebus haud scio an unquam ad sanam mentem, quæ Rhodiorum ingenia sunt, redissent. Sed re ipsa experti atque edocti, multorum malorum amentiam multis causam existere, fieri fortasse potest ut fiant in posterum prudentiores & modestiores. Quam ego rem eis non parum profuturam esse existimo. Dandam autem operam censeo, ut hi uiri conseruentur, oblitterata memoria iniuriarum. Debetis enim cogitare, uos etiam sæpe multis in rebus ab insidiatoribus esse deceptos, quarum ullius à uobis pœnas exigere æquum esse negabitis. Quin illud etiam uidete, Athenienses: Multa uos bella gessistis contra & Democracias, & Oligarchias, idque & ipsi nostis, sed quibus de causis aduersus utrasque pugnaueritis, id nemo fortasse uestrum considerat. Quæ igitur illæ sunt? Cum liberis populis, aut propter priuatas iniurias, pro quibus satisfacere publicè non potuerunt: aut pro parte agrorum, aut de finibus, aut propter contentionem honoris, aut de principatu bella geritis. Cum potestate paucorum, pro harum rerum nulla, dimicatio est, sed de reipublica forma & libertate. Quapropter ego quidem certè dicere non dubitem, utilius uideri mihi, ut Græci omnes populari statu utentes, nobiscum bel-
 ligerent, quam ut paucorum imperio subiecti nostram amicitiam colant. Cum liberis enim pacem uos, quandoque uolueritis, non difficulter esse facturos, arbitror. At cum hisdem, si paucorum regantur arbitrio, ne amicitiam quidem fidam fore puto. Nullo enim modo fieri potest, ut pauci multis, atque auidi imperij æqualitatis studiosis bene uelint. Miror au-

Propositio:
Esse è rep. ut
Rhodij defen-
dantur.

Perstringit
Rhodiorum per-
fidiam.

Fidem sibi con-
ciliat.

Spē facit, pru-
dentiores fore
Rhodios.

Trāsfert cul-
pam à Rhodijs
in eos à quibus
decepti sunt.
In defensione
Rhodiorum,
popularis sta-
tus defensio-
nem agi.
Causæ bello-
rum.

Similitudinē
rerum pub. cō-
seruari amici-
tiam.
Popularis sta-
tus abrogatio-
nem periculo-
sam esse Athe-
niensibus.

Quod tibi fieri uis, id alteri facito.

Calamitosus non irascendus, sed subueniendus.

Argui Athenienses conseruandos esse statuerunt.

Exaggeratio exempli per collationem.

Extenuatio potentiae Persicae.

Philippus. Rex Persarum.

Perstringit oratores.

tem, si nemo uestrum existimat, si Chii paucorum potestate regant, et Mitylenaei, & nunc Rhodii, atque omnes propè dixerim homines, illius seruitutis iugum subeant, uestram quoque rempublicam in aliquo fore periculo: neque cogitat, passim Oligarchis institutis non posse fieri, ut populi dominatus apud uos relinquatur. Sciunt enim, nullos alios fore libertatis uindices & assertores. Vnde igitur imminere sibi periculum praudent, eos è medio sublato uolent. Proinde ceteri, qui aliquibus iniuriam faciunt, eorum ipsorum qui laeduntur, hostes putandi sunt. At rerumpublicae euerfores, paucorumque potentiae constitutores, communes hostes omnium eorum quibus libertas cordi est, me quidem autore, iudicabuntur. Deinde æquum etiam est, ut uos, qui populi autoritate ipsi regi uultis, sic in calamitosos populos animati esse uideamini, ut alios in uos esse animatos uelletis, si quando (quod Dei prohibeant) tale quippiam accidisset. Nam tametsi dici queat, iure ita agi cum Rhodiis: uos tamen ratio temporis, malis eorum gaudere non sinit. Quibus enim Fortuna secunda est, hi calamitosus perpetuo rectissime consulere debent: cum nemo omnium mortalium, quid sit futurum, exploratum habeat. Atque ego sepe hic apud uos commemorantes quosdam audio, cum nostra urbs cladem accepisset, auctores fuisse quosdam ut ea conseruaretur. E quibus ego Argiuorum duntaxat in praesentia breuem mentionem faciam. Nolim autem uos, quorum celebrata est perpetua in afflictos beneficentia, deteriores hac in parte Argiuis uideri, qui cum in Lacedaemoniorum uicinia habitarent, uiderentque illos terra marique dominari, non dubitarunt, nec ueriti sunt ostendere suam erga uos beneuolentiam: sed & legatos Lacedaemone profectos, postulatuos, ut ferunt, ad poenas quosdam uestrorum exulum, decreuerunt, nisi ante solis occasum recessissent, hostium loco habendos. An non igitur turpe fuerit, Athenienses, cum Argiuorum uulgus non metuerit Lacedaemoniorum imperium illis temporibus, aut potentiam: uos, qui Athenienses sitis, Barbarum hominem, eamque mulierem, formidare: praesertim quum illi saepe se uictos esse à Lacedaemoniis referre queant, uos saepe uiceritis Regem Persarum: uicti ne semel quidem sitis uel à seruis Regis, uel ab illo ipso. Nam sicubi fortasse Rex urbe fuit superior: aut Graecorum scelestissimis, & proditoribus inter eos largitionibus corruptis, aut nulla alia ratione superior fuit. Ac ne id ipsum quidem ei profuit. Cognoscetis enim, cum per Lacedaemonios urbis nostrae opes minuisset, eum à Clearcho & Cyro, suo ipsum regno ferè fuisse deiectum. Itaque neque palam uicit, neque ei insidiae profuerunt. Video autem à uestrum quibusdam Philippum, ut nullius precij hominem, negligi saepe: Regem autem Persarum, ut potentem hostem, si quid instituerit, formidari. Atqui si nec illum ut contemnendum ulciscemur, & huic ut formidabili omnia concedemus, cum quibus tandem praeliabimur? Sunt etiam quidam apud nos, in defendendis apud uos aliorum causis acerrimi: quibus ego hoc solum suaferim, ut uestrum ius apud alios tueri studeant, quo ipsi primi iuris obseruantes uideantur. Absurdum enim est, eum de iure apud uos differere multa, qui ipse quae iusta sunt, negligat: cum iniustum sit, accusandis

landis uobis, non defendendis uobis, paratum ac meditatum esse ciuem. Agite uerò, per Deos considerate, cur tandem Byzanti nemo est, qui eos doceat ne Chalcedonem occupent, quæ & Regis est, & uestra olim fuit, & nullo ab eis iure uendicatur? Ne ue Selymbriam, quadam societate uobiscum coniunctam, ad suam ipsi iurisdictionem pertrahant? Ne ue horum agro Byzanti limites constituent contra iusiurandum & foedus, in quo sui iuris eos esse scriptum est? Cur item nemo fuit, qui uel uiuentem Mausolum, uel, eo defuncto, Artemisiam docuerit, ne Con & Rhodum occupet, atque alias eius generis ciuitates Græcas, quibus etiam Rex, ipsorum dominus, in foedere celsit, & propter quas multa pericula & præclara certamina illorum temporum Græci subierunt? Atque ut maximè sint qui utrisque illis hæc dicant: at qui hisce pareant, ut apparet, non sunt. Ego uerò etiam iustum esse censeo, ut Rhodiorum populus restitatur. Id uerò tametsi iustum non esset, cum, quæ isti agunt, intueor, suadendum esse opinor, ut reducatur. Cur tandem id? Quoniam, si omnes colere iusticiam instituisent, turpe foret, uos solos ab ea abhorrere. Cum uerò cæteri omnes ita se parent, ius uiolare ut possint: si soli, ne qui tuendi sint, ius prætendatis: eam ego non iusticiam, sed ignauiam existimarim. cum uideam, ut quique armati sunt, ita etiam eos ius suum adipisci. Cuius rei exemplum uobis omnibus notum referre possum. Duo foedera Græci cum Rege Persarum habent, per nostram urbem facta, quæ uniuersi laudant. Post ea, fecere & Lacedæmonij deinceps foedus, quod culpatur, atque in his non idem ius utrisque definitum est. Nam priuati iuris in rebus publicis communem æqualemque usum dedere leges, tam in firmis quàm potentibus. At Græcum ius, hi qui rerum potiunt, imbecillioribus interpretantur & definiunt. Cum igitur hoc uobis relictum sit, ut iusta quæ sunt, & intelligere, & dicendo explicare possitis: elaborandum est, in uestra potestate ut sit, eadē etiam administrare atque exequi. Quod tum fiet, si uos cōmunes libertatis omniū patronos esse existimarint. Neque uerò mirū mihi uidetur, officio fungi uobis omnium esse difficilimū. Nam cæteris hominibus uniuersis, unum certamē est cum inimicis manifestis: quos ubi uicerint, nihil eis obstat q̄ minus securè partis bonis fruantur. Vobis autem, Athenienses, duo, cum hoc quod & cæteris, tum uerò accedit alterum, hoc prius & maius, quod in deliberationibus uincēdi & hi sunt, qui reip. aduersari commodis apud uos, decreuerunt. Cum igitur per istos nihil absq̄ magno labore confici ritè possit, fit, quod mirum non est, ut multis in rebus erretis & frustremini. Atque ut multi securè has in repub. partes suscipiant, in causa fortasse potissimum sunt, quæ à præbitoribus suis accipiunt, emolumenta: sed tamen uos etiam reprehendendi estis. Decebat enim uos, Athenienses, eundem habere animum de ordine in repub. quem de ordine militari habetis. Is igitur quis est? Vos desertorem assignati à duce ordinis, ignominia notandum censetis, & à repub. arcendum. Decet igitur, eos etiam qui ordinem in repub. traditum à maioribus deseruerūt, itaq̄ se gerunt ut potentia paucorum studeant, honore dicendæ apud uos sententiæ priuari. Nunc socios, qui se uobis-

In Byzantiorum & Artemisiae rapacitate uigilandum esse Atheniensibus.

Necessario etiam esse defendendos Rhodios

Ius est in armis. Foedera Persica.

Diuersitas Græci & urbani iuris.

Athenienses cōmunes libertatis uindices.

Atheniensium conatus improborum oratorum insidijs impediti.

Proditorū audacia ciuibus imputanda.

Proditores cōhercendi.

Præcisio.
Difficile con-
sulere reipubli-
cæ.

Rhodiōrū de-
fensionem plu-
ra commoda
secutura.

Conclusio.

Ab exemplo
maiorum.

cum eosdem & amicos & hostes habituros iurarunt, beneuolentissimos existimatis: at magistratus, quos hostibus ciuitatis addictos esse liqui-
dō nostis, eos pro fidelissimis habetis. Sed quod uel in illis accusetur, uel in cæteris uobis reprehendatur, difficile repertu non est. Quibus au-
tem orationibus, aut quibus actionibus ea quæ prauè nunc fiunt, corri-
gantur, id demum repertu est difficile. Ac de omnibus uelle dicere, non
est huius fortasse temporis. Sed si ea quæ instituitis, utili quapiam actio-
ne confirmare poteritis, cætera etiam singula se fortasse melius habitura
sunt. Ego igitur censeo, uobis harum rerum curam magno & cōstanti a-
nimo suscipiendam, easdem que pro reipublicæ dignitate conficiendas:
uel ob hoc, quod maiores uestros, & eorum præclara facinora prædica-
ri, atque triumphos enumerari, cum uoluptate auditis. Itaque cogitabi-
tis, monimenta illa dedicata esse à maioribus, nō ut ea miremini, spectan-
tes duntaxat: sed ut eorum qui ea consecrarunt, uirtutes imitemini.

LIBANII ARGUMENTVM IN ORATIO-
nem pro Megalopolitis.

QUum Lacedæmonij uicti à Thebanis ad Leuctra Bœotiae oppidū, in magno periculo essent, quod Ar-
cades ab eis defecerant, & ad Thebanos se contulerant: Athenienses Lacedæmonijs auxiliati, eos cō-
seruarunt. Postea Lacedæmonij periculis illis liberati, & rursus aucta potentia sua, Megalopolim Arcadiæ ur-
bem inuasere. Miserunt & Megalopolitæ legatos Athenas, ad auxilia petenda. Demosthenes igitur suadet,
ne Megalopolim excindi sinant, neq; Lacedæmoniorum opes crescere patiantur: Atheniensibus expedire di-
cens, ne Lacedæmon sit formidabilis.

DEMOSTHENIS PRO MEGALO-
POLITIS ORATIO, HIERONYMO
Vuolfio interprete.

Perstringit o-
ratores partiū
studiosos.
Orator bonū
publicum sim-
pliciter specta-
re debet.

Optima suade-
re, periculo-
sum.

Commēdat su-
um in rempu-
blicam studiū.

Propositio ge-
neralis, esse ē
republica, ut
nec Thebanis,
nec Lacedæ-
monij sint po-
tentes.

TRIQVE mihi errare uidentur, Athenienses, & qui Ar-
cadibus, & qui Lacedæmonijs sunt patrocinati. Tan-
quam enim ab alterutris missi ueniant, & non nostri ci-
ues sint, apud quos illi utriq; legationem obeunt, sic mu-
tuò sese accusant, & criminantur: id quod legatis relin-
quendum fuit. Eorum uerò qui consilium hic pollicen-
tur, officium est, ut animis neutram in partem inclinantibus, sentēti-
as di-
cant: & sine contentionibus exquirant, quid nobis maximè conducat.
Nunc sic equidem existimo, nisi noti essent, Atticēq; loquerent, fore mul-
tos qui eos partim Arcades esse, partim Lacones putarent. Et si autem ui-
deo, quā difficile sit optima suadere (quia enim uos unā decepti estis, et
alii alia uultis: fit, si quis mediā uiam teneat, uosq; rem cognoscere non
sustineatis, ut & neutris gratificetur, & in utrorumque odia incurrat) ue-
runtamen ipse malo (si fortē ita ceciderit) importunus uideri, quā omis-
sis his quæ mihi maximè uidentur esse ē republica, permittere, ut quidam
uos decipiant. Ac cætera quidem postea, si uestra uoluntas feret, dicam.
nunc uerò quid potissimum expedire existimem, exorsus ab his quæ om-
nes confitentur, docere incipiam. Nemo igitur negabit esse ē republica,
ut &